

Het
Nieuwe
Literaire
Tijdschrift
Magazine

thema
nummer
De Koers

blad voor de moderne mens

jaargang 1 nr **3** maart 2023 - gratis – verschijnt onregelmatig
uitgever Ned Rednoot Dubbeldam

Het Nieuwe Literaire Tijdschrift Magazine

Het blad voor de moderne mens stelt zich ten doel de schrijvende, dichtende, fantaserende, zich hoe dan ook uitende mens een plek te geven in de onvermijdelijk uitdijende samenleving, een kans voor een ieder zijn gedachten gedrukt te zien en te delen met soortgenoten.

Voel je vrij lezer, om deelgenoot te zijn en te worden aan deze vorm van vrijetijdsbesteding. Alle inzendingen worden zonder enige vorm van censuur, controle of commentaar opgenomen.

Het spreekt voor zich, gezien de beperkte ruimte die het tijdschrift magazine vooralsnog heeft, dat de lengte van de gewenste publicatie enigszins kort zal dienen te zij - één pagina bevat ongeveer 350 woorden.

Te denken valt onder meer aan proza, poëzie,(fake) nieuws, dagboek, fictie, doch eveneens voor tekeningen en foto's zal desgewenst plaats worden ingeruimd.

Schroom niet en stuur je werk in naar
dentoonder@gmail.com

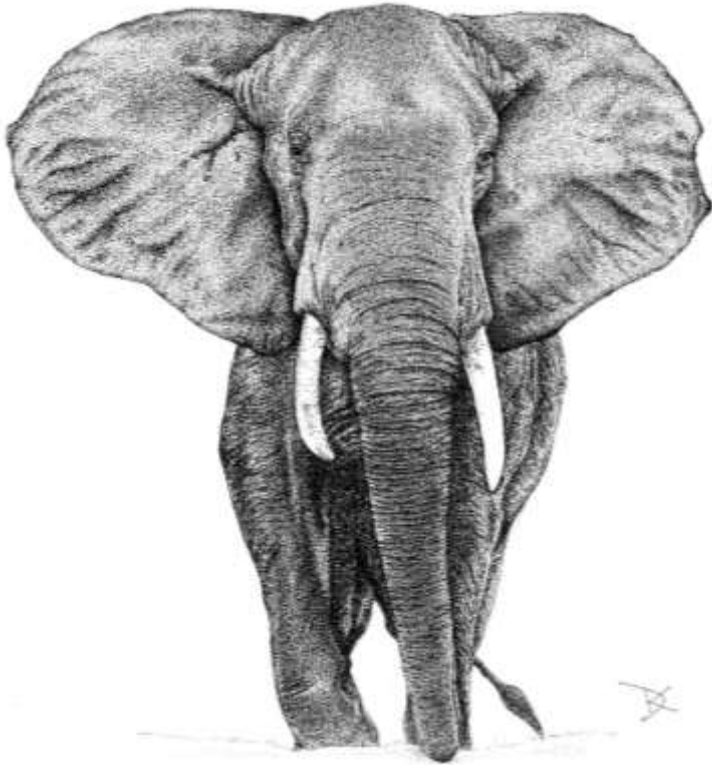
HNLTM

tav uitgever Ned Rednoot
van Doesburg erf 96 Dubbeldam
3315RD Dordrecht

Ned Rednoot is een duurzame coöperatie zonder winstoogmerk

3 maanden avondklok in 2021

Dorine Kole

https://www.instagram.com/dorine_doesthis/

Met het gedicht 'Nog heel even' won Dorine Kole 15 maart j.l. de 'Poëziewedstrijd Goes'. Organisatie Soroptomistclub - voor de rechten van de vrouw.

Geheel toevallig – of toch juist niet – werd dit gedicht reeds gepubliceerd in de allereerste editie van **HNLTM**.

https://www.instagram.com/dorine_en_de_typemachine/

Bob Dylan, One more cup of coffee

Your breath is sweet, your eyes are like two jewels in the sky

Your back is straight,

your hair is smooth on the pillow where you lie

But I don't sense affection, no gratitude or love

Your loyalty is not to me but to the stars above

One more cup of coffee for the road

One more cup of coffee 'fore I go

To the valley below

Your daddy, he's an outlaw and a wanderer by trade

He'll teach you how to pick and choose, and how to throw the blade

He oversees his kingdom, so no stranger does intrude

His voice, it trembles as he calls out for another plate of food

One more cup of coffee for the road

One more cup of coffee 'fore I go

To the valley below

Your sister sees the future like your mama and yourself

You've never learned to read or write,

there's no books upon your shelf

And your pleasure knows no limits, your voice is like a meadow lark

But your heart is like an ocean, mysterious and dark

One more cup of coffee for the road

One more cup of coffee 'fore I go

To the valley below

Lentelach

Lentelach
zonnestraal

ik denk dat ik wat bloemen haal
uit de tuin
of langs de sloot
door het gras
mijn voeten bloot
picknick langs de waterkant
of een dagje naar het strand
wat een mooie dag

geesjebeesje.nl

La Tour 6 (uit La Tour)

De maandag na de laatste ziedende sprint op de Champs Elysées is het altijd wat vol op de fietspaden met gemotiveerde racefietsmannetjes. Dikwijls gehuld in een drukbedrukte outfit, alsof ze gesponsord worden. Alsof ze mij willen laten denken dat ze eigenlijk profrenner zijn, alsof ze van de Rabobank zijn. Waren in dit geval, want de Rabobankploeg bestaat niet meer, voor de eventuele niet-wielren-gekke lezer. Kan ook zijn Cofidis, Segafredo, of een van die andere namen op zo'n shirt, waarvan volstrekt onbekend is waar die naam eigenlijk voor staat.

Ook vandaag, ik peddel met hoog beentempo in een licht verzetje door de vrolijke polders. Van ver herken ik al het shirt van een tegenligger, het rood van Sunweb. Gezien het postuur van de man schat ik in, dat is geen klimmer. Te groot en te zwaar. Even later alweer een in een rood tenue. Skil Shimano, dat is een oudje, die doen al jaren niet meer mee. De drager van dit shirt vast ook niet, gezien de omvang van zijn buik, die zwaar onder zijn lijf bungelt.

Altijd verbaas ik me over de kleding waar sommige teams het bos, de bergen in en de weg op worden gestuurd. Je zal toch maar in dienst zijn bij bijvoorbeeld Education First en in een knalroze shirt moeten rijden, ook nog met een roze hellumpie op je knar. Je zal toch de bolletjes trui winnen. Oké, die trui kan dan nog, men weet heus wel dat het niet jouw smaak is, waar die trui voor staat. Maar dat je dan ook, als volwassen man bij zijn volle verstand, nog een witte broek met rode stippen aan gaat trekken. En neem nu zo'n shirt van bijvoorbeeld Wanty – groupe Gobert. Een fietsend reclamebord, onder meer lees ik; DH, Euro Traffic, Circus Casino & Sport, Santic, BTB Consultans, DEV, Cube. Hopelijk verdient zo'n renner een hoop geld. Je hebt 'het geel', de gele trui. Moet dat dan, moet dan alles geel, ook de fiets, de schoentjes, de handschoentjes. Geef mij maar een zwarte koersbroek.

La Tour 1 (uit La Tour)

Als kind had ik een aangetrouwde neef die wielrenner was. Ieder jaar passeerde de Ronde van Midden-Zeeland vlak langs ons huis. Ik hoopte dat mijn neef zou winnen, daar, op de Bergweg: de finish was ook dichtbij. Ik keek tegen hem op, hij was wielrenner en hij had een sportwagen, een kleine rode cabrio. Tevens had hij mijn nicht, in mijn jongensogen een mooie filmsterachtige verschijning. Dat en het geluid van de bandjes, de geur die het peloton achterliet, de spanning en het lawaai van het afwachtingsprogramma dat de hele dag duurde, de onverstanebare speaker in de verte, het lange wachten, dat alles vormde mij tot wielierliefhebber. Mijn neef won nooit. Het beeld van Jan Raas, met zijn bril, leren helm en zwarte trui, die als een razende stier solo naar de finish vloog, staat voor altijd op mijn netvlies ingebrand.

Een aantal jaren fietste ik ook. Echt goed was ik nooit. Nadat ik de herfst, de winter en het voorjaar had hardgelopen, pakte ik in het begin van de zomer het fietsen weer op. Klampte aan bij een paar buurmannen, die al vroeg in het jaar, na het schaatsseizoen, waren begonnen. Dat aanklampen bedoel ik letterlijk. Ik weet hoe het eruit ziet, zwarte sneeuw, Soms werd ik gewoon uit het wiel gelost. Ik ken het gevoel van verzuring, van volgelopen, dikke benen, weet wat afzien betekent. Een enkele keer demarreerde ik overmoedig. Dan hoorde ik ze lachen, achter me.

Ooit werd ik ooit voorgesteld aan Jeroen Blijlevens. Verbaasde me over hoe klein hij was, net als Servais Knaven. Op de Spuiboulevard voor de start van Eneco Tour door Nederland vroeg een man met speciale tongval mij:

“Meneer, waar is hier het gemeentehuis?”

Dat was eenvoudig uit te leggen aan de heer Peter Post. Dochter Martine liet ik om een handtekening vragen aan Henk Lubberding.

Ik hou van sport: het enige dat ik echt volg is de Tour. Alles wil ik ervan zien. Nu was de start in Utrecht. Ver voor de doorkomst van

de reclamekaravaan, een dag later, dwaal ik over de Maasboulevard. In stilte, nog bijna geen publiek. Geen verkeer ook, alles is afgesloten. Af en toe razen auto's en motoren met onduidelijke taken langs. Officials, bobo's, juryleden, organisatie, verzorgers, tijdwaarnemers en veel, heel veel journalisten. Veel politie en dan opeens een lange rij Franse motorgendarmes, vlak achter elkaar, scheuren! Langzaam worden het er steeds meer en komt er ook meer publiek om me heen staan.

Na lang wachten vliegt tenslotte de kakelbonte karavaan voorbij. Bruine Franse meiden smijten dingen uit de auto's. En ze doen het echt, de meute duikt naar een Skodapetje of een zakje Haribo.

In de verte zie ik ze komen, eindelijk! De helikopters dreunen, steeds meer motoren rijden hard voorbij. Een rode Skoda, een cameramotor, dan een renner, klein in zijn glimmende zwarte outfit, rijdt vooruit. Daar zijn ze! Erachter de kopgroep van drie man, één daarvan moet Stef Clement zijn. Ik herken hem niet. Ze zijn kansloos, daar komt, massief en dreigend, over de hele breedte van de weg het peloton al aan. Geluidloos. Ik klap mijn handen rood en tot mijn verbazing hoor ik mezelf schreeuwen. Een oerkreet, die lijkt op een lang aangehouden: 'YOOO!' Het peloton, een compacte massa kleurig verpakt vlees zoeft voorbij. O wat gaat dat hard. Onherkenbaar, gehelmd, blinkende zonnebrillen. Gladiatoren. Bewegingloos zoeven ze voort, de benen trappen in een hels tempo de trappers rond. Ik weet het zeker, mijn harts slag is net zo hoog als die van deze mannen. In een paar seconden zijn ze voorbij. Het is net begonnen, de eerste etappe pas. Heel Frankrijk door, de Pyreneeën, de Alpen, naar Parijs. Wat een enorme opgaaft. Wat zijn ze klein en kwetsbaar. Ik voel een vreemde mengeling van ontzag, medelijden en respect. De niet eindigende rij ploegleiderswagens met fietsen en wielen op het dak laat ik, snel, naar huis! De route van het station naar huis is bekend, tienduizenden keren fietste ik die. Nu verbreek ik alle records en niet wegens wind mee. Ruim op tijd voor de waaiers, in Zeeland

Uit: nu nóg beter: 84 Nieuwe Gedichten

In den ouden blokhut

De soep zal rood zijn
en heet en de brochettes
krummelen en kraken
laat de groene luiken dicht
ik zal het laten smaken

De zalm zal zwemmen
in de extra virgine
met dat ene teentje, gezond
laat de oude kachel hoog
aan mij ligt het niet, die avond

De wijn zal koud zijn
en wit en lekker koel
laat de wolven huilen in het woud
de witte kaarsen aan
ik weet waar ze van houdt

La Tour 4 (uit: La Tour)

De Muur

Uitleg is niet nodig. Iedere wielervriend kent hem, of nou ja, er zijn er twee, de muur van Huy en de Kapelmuur. En die laatste bedoel ik, de Muur van Geraardsbergen. Die moet je beklimmen hebben, een keer in je leven. Zoals je een marathon gelopen moet hebben, of andere hoogtepuntjes, naar Mekka, of de Mount Everest.

Wielrennen, het is een way of life. Ook al fiets je niet of niet meer. Of fiets je wel, maar dan niet (meer) op de racefiets. Er is altijd wel een koers, ergens op de wereld en anders zeker in België.

Op een verjaardag is het altijd leuk:

“Hoe zou het zijn met ....”

En dan een naam van een oud renner noemen, bijvoorbeeld Jesper Skibby, Massimiliano Lelli of Jelle Nijdam.

Vriend Wim en ik reden door de heuvels in de Dordogne, voortdurend op en af. Op duurde langer, af, naar beneden ging razendsnel. Carsac, Sarlat, Vitrac, langs de rivier even vlak. Wim was voor mij niet te volgen, met ware doodsverachting gooide hij zich tussen de auto's. Tot het weer omhoogging, dan waren de rollen omgedraaid.

In de Blauwe Kamer van de Centrale Bibliotheek sprak Thijs Zonneveld. Het ging over afzien, dikke benen, hongerklop en hij noemde wielrennen: de sport van de hoop. Tegen beter weten in blijven fietsen. 197 man fietst vlak achter je. Je moet nog tien kilometer naar de finish. Je weet dat het onhaalbaar is. Maar misschien vallen ze stil, je hoopt dat je het haalt, je hoopt het, dat je wint.

Wordt vervolgd

Fragmenten van brieven aan E.

(feuilleton)

Dat kan ik alleen bij jou. En toch begrijp ik dan niet zo goed dat jij er dan over valt als ik even een keer koffie drink met Har. Of naar de bios, dat was toch een film waar jij niet van houdt. Sorry, die reactie vind ik echt overdreven. Oké, ik zal wel weer de minste zijn, sorry excuses en pardon. Mijn tenen zijn nu eenmaal wat minder lang.....

.....dat je de groeten moet hebben van Jaap, meer vertel ik niet. En ook niet hoe het was op de sportschool, hihi. Dan moet je er maar zijn. Je mag gerust weten, ik ben weer bijna op mijn streefgewicht en dat zou jij moeten willen, ook willen bedoel ik. Ik mag het zeggen, want ik ben je beste vriendin. Toch?.....

Fragmenten van brieven van E.

..... bij de kapper en zij zat er ook. T was dat ik een afspraak had anders was ik zo doorgelopen. Dat tyfuswif, ja sorry hoor, dat heb jij toch ook? Hihi, lame d'r maar om lachen hé, toch? Nou heb ik ook een huisvrouwvraag aan jou, van huisvrouw tot huisvrouw hihi. Hoe doe jij dat nou met die voegjes in de badkamer, wat ik ook doe, ze worden zwart. Schimmelig, ik krijg ze niet schoon, nou ben ik echt niet moeilijk maar je kent Harry. Zal blij zijn als we weer een maand verder zijn, heb nu zo'n kappershoofd, veel te kort ook. Zouden er nog mensen bestaan die nog brieven schrijven vraag ik me weleens af, mijn vaste brievenbus is weggehaald, lekker dan.....

.....misschien wat overtrokken, je weet ik kan nogal eens uit mijn slof schieten, nu eenmaal emotioneel labiel. Dat afbouwen gaat misschien toch wat te snel. Maar ja koffie en naar de film in één week, dan denk ik wat is het volgende. Ja meid vriendschap is een illusie, een dun pakje schroot, weet je nog dat we dat meebrulden toen. Waar was dat ook weer, Het Goede Doel toch? Toen we jong waren en wild. We geloofden nog in liefde, ojee ik word een beetje melancholisch.

Wordt vervolgd

Vlaams wielersjargon

De pees erop leggen

Extra jus in de benen

Op kousenvoeten terugkeren

Een ferme lap erop geven

Boekentoe

Een ander paar mouwen

Nog geen trap gegeven

In bloedvorm zitten

Er af gepierd worden

Om je moeder roepen

Een straf nummer

Er vanonder muizen

Zonder erg

Verdapperen

'Wie verdwaalt is, ontdekt nieuwe wegen'
ingezonden bijdrage Ronald Kole - wielervolger

Bij Jan Veth, Dordrechts museum

'Zoals de schijnende gloed van het smeulend sprokkelhout de zenuwen nog wat kittelt, en het bloed nog wat gaan doet in het stoer kavalje van dit taaie lichaam, zoo broeien, onder het gezonken staren , in het suffe hoofd de gedachten op aan het leven dat verging, - de expressie van het leven dat vergaat is in een machtigen greep door dezen voor geen barre werkelijkheid vervaarden spiritualist'

Jan Veth over 'als men oud wordt'

Uit: 84 Goedkope Gedichten en 3 Gratis

Zonden

voor niemand bang
voor niets en niemendal
nooit bang geweest ook
Hah! wij kunnen het volle leven aan
het zonlicht tegemoet
wij gaan er tegenaan
alle zonden achterlaten
met niemand iets te maken
wie doet ons wat
alles laat ons koud
dat kunnen wij als de besten
onzelf moed inpraten
wij zijn onschuldig
wij zijn onschuldig
wij zijn onschuldig

Rob van de Wetering

'Strandpaviljoen De Lachende Zonsondergang'

<https://www.instagram.com/omgogh.art/>

Wenst u HNLTM niet meer te ontvangen, meldt u zich dan hier af